

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., v mene ktorej koná ako konateľ advokát D., proti povinnej **J.**, bývajúcej v L., **o vymoženie 140,08 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 4 Er 2776/2008, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 26.júna 2013 sp. zn. 3 CoE 131/2013 takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

P povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie proti povinnej na vymoženie sumy 140,08 EUR s príslušenstvom. Povinnosť povinnej zaplatiť jej vymáhanú sumu preukazovala rozhodcovským rozsudkom zo 7.decembra 2007 sp. zn. X. (ďalej len „exekučný titul“) vydaným Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri spoločnosti S., a.s., so sídlom v B. Súdny exekútor následne v zmysle § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) požiadal Okresný súd Bánovce nad Bebravou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Exekučný súd uznesením zo 6.februára 2013 č. k. 4Er 2776/2008-74 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Uznesenie vo výroku o zastavení exekúcie odôvodnil nespôsobilosťou rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, pretože rozhodcovský súd nemal právomoc ho vydať. Rozhodcovský súd totiž odvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi oprávnenu a povinnou v zmluve o úvere

(vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru ako súčasť tejto zmluvy) majúcej charakter spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská doložka mala podľa názoru exekučného súdu charakter neprijateľnej, a teda neplatnej zmluvnej podmienky, pretože nebola dohodnutá individuálne (ale bola dohodnutá ako súčasť štandardnej formulárovej zmluvy, t. j. zmluvy, ktorej návrh bol obsahom vopred pripraveného a hromadne používaného tlačiva) a spôsobovala hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinnej ako spotrebiteľa, keďže ju nútila, v prípade podania žaloby voči nemu oprávnenou na rozhodcovskom súde, podrobiť sa rozhodcovskému konaniu bez možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na všeobecnom súde. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa taktiež prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 26.júna 2013 sp. zn. 3 CoE 131/2013 uznesenie exekučného súdu potvrdil. Potvrdenie uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu. O návrhu oprávnenej na prerušenie konania už raz rozhodol uznesením z 29.októbra 2012 č.k. 3 CoE 267/2012 – 65, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.novembra 2012. Opätovným a totožným podaním, ktoré bolo súčasťou odvolania oprávnenej, sa preto nezaoberal.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie i dovolanie. Odvolaním napadla výrok o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a dovolaním napadla potvrdzujúci výrok. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i uznesenie exekučného súdu zrušil a veci vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila dovolacími dôvodmi uvedenými v ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O.s.p. Dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. konkretizovala vadami konania podľa § 237 písm. a/, d/, e/ a f/ O.s.p. (t. j. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, a že účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom). Zároveň navrhla, aby dovolací súd konanie prerušil a požiadal Súdny dvor Európskej únie o výklad v dovolaní špecifikovaných prejudiciálnych otázok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovoľateľom – viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 6 ECdo 316/2013, 6 CoE 143/2013, 6 ECdo 304/2013, 6 CoE 135/2013, 6 ECdo 294/2013, 6 CoE 128/2013, 6 ECdo 256/2013, 6 CoE 109/2013, 6 ECdo 204/2013, 6 Co 79/2013, 2 ECdo 148/2013, 3 ECdo 156/2013, 3 CoE 28/2013, 3 ECdo 45/2013, 3 Co 43/2013, 4 ECdo 174/2014, 4 CoE 75/2014, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 190/2014, 8 CoE 108/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k zamietnutiu návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2015) už ďalšie dôvody neuvádza.

O náhrade trov odvolacieho a dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31.marca 2015

JUDr. Ivan Machyniak, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Pudmarčíková

